

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Kundgörelser.

Den 31 dennes sammantråda Ledamöterna wid Sjuk- och Begravnings-Cassan härstädes, kläckan half 2 efter middagen: hvarsöre påminnes om afgiften för trenne begravingar; och som några öfverläggningar komma at företagas, annodas samtelige Ledamöterna, at sig til förenämde tid insinna: tillika kunna och de, som wilja deltaga uti denna Cassas förmaner, på förenämde dag insinna sig, och sina namn antekna.

Om någon har en brukad brännvins-panna af 40 til 50 kannors rymd, at försälja, annodas den at upgifwa priset, där dessa wecko-blader tryckas.

Hos Gördelmakaren Fleischer, på Kongsgatan, finnes alrabästa slag af stålqvarns hvetstenjöl för billigaste pris.

En wäl målad och wäl conditionerad wagg, som går på arlar, är til salu: priset nämnes af Tunnebindaren Dragon på Walgatan.

Hos Herr Magnus Liedsten finnas goda insyltade ogurker uti ottingar til köps.

Pränumeration på Götteborgska wecko-bladet för år 1765, näml. 4 Dal. S:mt, aflemnas hos Utgifwaren, Herr Magister och Rector Gothenius, boende på Ekelunds-gatan, mellan Wallen och Walgatan. Det är icke fördom, utan öfvertygelse, som föranlåter mig, at hederligen kundgöra et arbete, hwilket läres inom några weckor tala för sig sjelft.

* *

Götteborgska
Wecko-bladet.

Örebro, den 29 December, 1764.

Valet.

Det är redan halftannat är förledet, sedan jag talade med skämt om affled. Twislar någon, at jag nu brukar alfwär: så läres mit törrare skriftsätt (en sak, som jag sjelf inier) öfvertygga läsaren mer, än alla försäkningar, hwilka gemenligen ej hållas, så wida en Författare tror sig äga någon rättighet at behaga. Hwad mig angår, så märkes allför wäl, at jag är af arbete lifasom upgifwen, och sjunget nu på sifte versen:

Magre Weckoblader,
Lager dessa rader
Til et slut ifrån min hand:
Bläck har jag utgjutet,
Pennan sönderbrutet,
Sent omsider ströf jag sand.
Länge nog jag skrifwet,
Här och naglar rifwet:
Papper höljer bord och gull
Fff

Ej at dårrom ropa,
Lägges doch tilhoppa
Numero trehundra tolf.

Om detta til åfventyrs ej begripes, så är
doch förklaringen lätt: i sex år, eller så många
veckor, som nämndes, har jag waret sysselsatt:
är icke billigt, at nu förbehålla sig ferier? Ed
mycket mer, som det almännas saknad är in-
gen: ty Göttheborg alstrar hadanester, om
lyckan är god, twänne särskilda tidningar; en
under det widtagna namnet, samt en, kallad
Göttheborgska Nyheter. Denna sednare skal,
som kanske bekant är, både skrivas, sattas och
afdragas på Smittiska Boktryckeriet. En så
sällsynt händelse förtjenar et stycke vers:

Wan det ej gäller;
Men at ock Gejäller
Skola swarswa Tytt i Stan;
Wan det någon gläder?
Den mig efterträder,
Pryde samme wådjoban.

Detta sednare, och hwad mera, kan med all
säkerhet wäntas af H. Mag. och Rector Götthe-
nii witra penna. Men ho kan hindra öfwers-
mod, at blanda sig än i lärda, än i olärda, handts-
werk? I medlertid är det en lyckelig omständ-
dighet för Göttheborgska Nyheter, at folket
läser helst, hwad de sjelfwe författat: egenkärle-
ken kan ej annat medgifwa. Desutan äro kund-
gör: lser et ej mindre begr. veligt, än för wällusten
och girigheten retande ämne. För

Får jag fälla domen?
Hwad som kistlar gomen,
Smakar Grefwe och Baron.
Almän må då blifwa
Frihet til at skrifwa
Blott en Intimation.

Utän Deleatur,
Gifwets Imprimatur
Ät en så tillsturen får.
Hur Compassen språkar,
Wan på klippor råkar,
När man far bland hundra skär.

För dessa, och flera orsaker har skrif-frihet
waret hos alla fria Nationer gynnad, och dår-
ifrån nåstan ofstijagtig: huru länge skal då
Sverige betänka sig i den puncten?

Jag gör et med andra,
Som ej saken klandra:
Ty hon ligger för en dag,
Om en Jude skenar;
Pressen det förmenar:
Almänheten gifwer slag.

Om man någon tadlar,
Frihet smaken adlar:
Hiertat äger sällan del
Uti små Critiker,
Fast en Auctor skrifer,
När han märker sina fel.
Fff 2

Men jag går för lånat ifrån min hustru-
sak. Herr Esterredare! s s s ja, detta
namn är nu tvåtndigt: icke desmindre förstås
ganska wäl, hvem jag menar; Herr Esterred-
dare i Mercurialiske styrelsen, lycka til wärdiga
beten! Et sådant ämne fordrar wist et rim.

Locka til, min Broder!
Fast ej ärestoder
Nelas och i någon Stad;
Den som tankar huser,
Och sin ort uplyser,
Har doch twf at wära glad.

På denna tros nedlägger jag Skrifwars-
beställningen, med både lön och sportler, och
tar til en början affked med alla kundgörelser.

Ostren och Citroner,
Frukt af Auctioneer,
Ware fjerran från mit bo!
Men, i små förtreter,
Fämte ledsamheter,
Störer ej min walda ro!

Jag borde nu högtideligen bjuda alle We-
rel-ryttare, samt andre syndare, farwål; men
för ej tid denna gången. Sammaledes borde
jag tacka alle mine Medarbetare; men det
går så til: snarare syndar man på vers, än
man försonar sig prose; (detta sednare ware
doch rent allwar å min sida) desutan är tak-
sam

samhet så sällsynt, at man råkar i föract, om
hon igenkännes. Således kan jag swärligen,
som Poet, d. å. ägare af smak, wära taksam:
ty det är et kryppande ämne. Til bewis wil jag
ihågkomma dem, som i flera år förkutat til min
utkomst, och gynnat affsättningen så af Becko-
bladet, som af Magasinet.

Tack, Pränumeranter,
Ifrån alla kanter,
För hwar årlig Sedelsplåt!
Er ske billig heder,
Då jag läggaer neder
Pennan utan lät och grät.

Ho smakar så osaltade versar? Et ord åter
står för Fruntimren?

Herdar och Herdinner,
Wakra Läsarinner,
Som mig hundra versor dömt,
Er för sådan ära
Bör jag tack hembära.
Ware sagt, och ware glömt!

Omjeder påminner jag mig et stäteligare äm-
ne: kunde jag icke gjort et Testamente i dag af
både blåckläda, skuffar och sandbössor? Tan-
ken kan af någon annan werkställas. Doch
det wore skam, at så skilja sig wid sine Läsare!
Har jag då ingen ting at testamentera dem? Jo,
något härligt.

Alle skola höra,
 Hvad jag tänker göra:
 Mit beslut skal blifwa spordt.
 Et förut jag säger:
 Mycket jag ej äger;
 Snart är Testamentet gjordt.
 Ord och tankar brista:
 Något skal jag mista:
 Et föråres utan knot.
 Tankar har jag ringa;
 Wil ej heller twinga
 Någon dem at taga mot.

Fölgaagteligen säger jag rent ut, at, som ord
 äro mit Capital, och ehuru de, som höra mig
 til, blifwet flera resor betalte, så testamenteras
 hå med alla mina Idiotismer och synnerligheter
 til Läsare, som äro därmed belätne. War
 jag icke frifkostig?

J. Rosen.

Hvad nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Det förmenes af wåre politiske Spå-mån,
 at Wexel-priset skal inom några weckor an-
 senligen falla: jag låter utgången tala.

Notarien wid Rådstuga-rätten härstädes,
 Hr. Wilhelm Swedmark, är nyligen förord-
 nad, at wara Fiscal här i Staden.

Små

Små Kyrko-ridningar.

Adjuncten, Herr Andr. Winterborn, är blif-
 wen Commminister uti Skolestad i Bohus-Län.

Öfwer Friherrinnan Allströmer, född
 Ollonberg.

Nej, inga skrifwe sig til minnes,
 Hvad Allingsås, hvad wänner, mist!
 En går des saknad sa til sinnes,
 At hertat blöe af denna brist.
 Här bätar mer, at fatta mod,
 In öka på wår tåreflod.

Lyfialig Du, som redan wunnet
 Det mål, wi alle syfte på!
 Du bätre Lif i döden funnet,
 In wi som än i werlden gå.
 Wi förje; därtill ha wi fog:
 At gråta Dig, det är ej nog.

Kundgörelser.

Den pränumeration, hwarmed Herr Prop-
 sten Kullins öfversättning af Erke-Biskop Til-
 lotsens utwalda Prädikningar, hwilkas första
 del kan afhenttas, blifwet af en uplyst Allmän-
 het hedrad, upmuntrar wår wärdige, och ge-
 nom flera uplagor namnkunnige Boktryckare,
 J. G. Lange den yngre, at härmed kundgöra
 3 tilämnade Tomer, eller en fortsatt Öfwer-
 sättning af samma stäteliga arbete. Dessa Tomer

mer lofwäs med all mänsklig wisshet inom halft annat år, en efter annan, det är, alla tre inom slutet af Junii månad år 1766. För at besfrämja försöket, och tillika förnöja en tänkans de Allmänhet med så wigtiga betraktelser, tarfwas pränumeration på berörde 3. Tomer, af 3 Daler Silf. mynt, at således en Dal. tillhörer hwar Tome, hwarefter en plåt erlægges, då Exemplaret blir färdigt at afhentäs. At öfwerfättningen sker med all granlagenhet, är ingen twiswel: desutan skola pränumeranternas namn uplysas nästa Tome.

En liten tict öfwerfättning ifrån Franska språket, eller den hware Theodorics af Amale Lesverne, i förthet uttaget, kommer uppå Langiska Boktryckeriet innan fort at utgifwas, och skal priset då först utfattas. I medlertid kan jag med nöge försäkra mine Läsare, at Historien är interessant, och blir i sin Swenska drögt ej mindre retande, än i sin kostbara Franska prydna. Herr öfwerfättaren är af ärsfulliga witra rön så känd, at om des namn utfattes, kunde detta förespråk allför wal umbaras.

Hos Bokbindaren Ahlgren, kunna Fruntimers Almna för för instundande år, i sidens tyg på bästa sätt inbundne, mot billigaste pris erhållas.

Et par Tjellar äro til salu, hwarom munda feligen.

Götheborgska Wecko-bladet kommer hädan efter hwar Torsdag at utgifwas.

Götheborgska Wecko-bladet

För

År 1765.

*Immo vero scrutabimur et quaeremus
ex omnibus: sed adhibebimus iudicium.*

CIGERO.

Götheborg,

Trykt hos Johan Georg Lange, jun.